

שנות חיינו היפות

מי אמר ששנים טובות ויפות הן דוקא שנות שפע כלכלי ?

ביתנו לא היה בית-מלא-כל-טוב במובנו הפשוט של ה-
מושג. אך היה מלא תוכן. החי והצומח שליוונו מיום בואנו
ארצה, העסיקו אותנו וקרבתו אל הטבע כבר מגיל רך.
ואת שעות הפנאי וימי הפגרא — מילאו הטיולים התמידיים
שערכנו בהנאה רבה, כמסופר בדפים קודמים.

שיחק לנו המזל ונקלענו דווקא למטולה המושבה הקי-
צונית בצפון הארץ, המבודדת ורחוקה (לפי הממדים של
אותם ימים) מכל יישוב עברי ומוקפת מכל עבריה כפרים
ערביים ; שדותיה ברובם, זרועים אבנים ואת מימיה עליה
להביא, על גבי חמורים, מן המעיין המרוחק כמחצית
הקילומטר ויותר מהמושבה. אין פלא, איפוא, אם מעטה
ודלה הייתה הצמחיה ליד הבתים והמושבה נראתה ברוב
ימות השנה, חשופה וחרבה.

אך כגמול לכל זאת, חנן אותה הטבע נוף מקסים ונהדר
מכל עבריה ואף העניק לה אויר הרים צח וצלול.
אם חסרו לנו עצים מצלים בימות החמה — מצאנום
בגדות החצבאני ששפכו עצי צפצפה. המרחק — מהלך שע-